

מ"ת 11719/04/20 - מדינת ישראל נגד ג'מאל מחאמרה

בית-משפט השלום בבאר-שבע

מ"ת 11719-04-20 מדינת ישראל נ' מחאמרה

תיק חיצוני: 161113/2020

לפני כבוד השופט יריב בן דוד
המבקשת

מדינת ישראל
באמצעות תביעות נגב

נגד
המשיב

ג'מאל מחאמרה (עציר)
על-ידי עו"ד נטלי אוטן

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר.

כנגד המבקש הוגשה בקשת מעצר עד תום ההליכים לצד כתב אישום המייחס לו עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל, תקיפת שוטרים, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, זיוף סימני זיהוי של רכב ונהיגה פוזת של רכב.

המבקש נעצר עד תום ההליכים על פי החלטת כב' השופט ברסלר גון מיום 13.4.20.

הבקשה לעיון חוזר הוגשה זמן קצר ביותר לאחר החלטת המעצר בעניינו של המבקש וספק רב אם עונה לתנאי הסף הקבועים בחוק להגשתה {סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996}.

בפתח הדיון אשר התקיים בפני ביום 22.4.20 הצהירה ב"כ המבקש כי "בהמשך לדיון הקודם, אני מצהירה, נכחתי בדיון, בסוף הדיון התבקשנו על ידי השופט להגיש בקשה לבחינת ערבים נוספים". אין לדברים אלו אזכור בפרוטוקול הדיון אליו הפנתה ב"כ המבקש בדבריה. על אף שבית המשפט אינו מביא בין שיקוליו אמירות אשר אין להן אזכורים בפרוטוקול הדיון, ובשים לב לכך שבית המשפט אשר הורה על מעצרו של המבקש קבע את הבקשה לדיון, החלטתי שלא לדחות את הבקשה על הסף.

המבקש עתר בבקשה זאת לשחרורו לתחומי הרשות הפלסטינית כפוף לערבותם של שני ערבים שהתייצבו בבית המשפט - אזרח ישראלי (מר אבו ריאש) המכיר את משפחת המשיב מתוקף הגעתו לישוב יאטה לצורך קניות בחנות שבבעלות משפחת המשיב שם עובד המשיב, ותושב שטחי הרשות מר בילאל עוואד, הגר אף הוא בישוב יאטה.

דין

בעניינו של המבקש נקבע קיומן של ראיות לכאורה המבססות עילות מעצר של מסוכנות והתחמקות מהמשך הליכי משפט.

בהחלטת המעצר עמד בית המשפט על התנהגותו של המשיב כמי שנהג ברכב וניהל מרדף, ועל עברו הפלילי הכולל מאסר מותנה אשר לא הרתיעו מלחזור ולבצע עבירות. נקבע כי להתרשמות בית המשפט הערבים אשר הופיעו בבית המשפט יתקשו לכפות על המשיב (המבקש כאן) להגיע למשפטו, "ומעל הכל אין לתת אמון במשיב עצמו נוכח הרישום הפלילי המכביד והעובדה שהוא נכנס שוב ושוב לישראל לחפש עבודה, על אף המאסר המותנה שהוא נכון גם לסכן אחרים בנהיגתו, הכל על מנת לסכן את השוטרים".

כן התייחס בית המשפט לשיקול חיוניות המעצר החל בתקופה זאת, אך לאחר ששקל בדבר קבע כי אין מדובר בשיקול בלעדי המסיג מפניו את שאר השיקולים הנוהגים, ולא ניתן להתעלם מהצורך להבטיח התייצבות המשיב לדיונים, וכן שלא לסכן את הציבור כפי שסיכן המשיב בהתנהגותו.

לא בכדי נקבע בהחלטת המעצר כי מעל לכל אין לתת אמון במשיב עצמו. מעשיו של המשיב כפי שמתוארים בכתב האישום מקשים עד מאוד ליתן בו אמון בסיסי הנדרש עובר להחלטת שחרור לצד התרשמות בית המשפט מחלופות מעצר.

עברו הפלילי של המבקש כולל שלוש הרשעות קודמות בעבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל לצד עבירות נילוות. עומד ותלוי כנגדו מאסר מותנה.

לצד אלו מתנהל כנגד המבקש כתב אישום נוסף בגין עבירות משנת 2015. מנתונים אשר הוצגו בפני על ידי התביעה במהלך הדיון עלה כי מדובר בכתב אישום אשר הוגש שוב ושוב כנגד המבקש לאחר שנמחק נוכח אי התייצבותו לדיון (המחלוקת סביב התנהלות המבקש בקשר לכתב אישום זה תפסה חלק נכבד בנימוקי הצדדים, אך סבורני כי מדובר בענין שולי יחסית לאירועי כתב האישום הנוכחי אל מול עברו הפלילי של המבקש).

דומה כי בנתונים אלו, ונוכח האמור בהחלטת בית המשפט לפיה מעל לכל אין לתת אמון במשיב, לא היה כלל מקום להידרש לבקשה, אך מהנימוקים שלעיל נשמעה הבקשה וניתנת החלטה זאת.

למען הזהירות והסר הספק, אינני סבור כי החלופה אשר הוצגה בפני נותנת מענה לאחת משתי עילות המעצר המובהקות בעניינו של המבקש. מדובר בערבים המכירים את המבקש היכרות שטחית למדי, אחד מהם מתקיים מהבטחת הכנסה והשני משכר מינימום כך שגם לא יהיה ניתן להיפרע מהם במקרה הצורך.

אשר על כן הבקשה נדחת.

ניתנה והודעה היום, ג' באייר התש"פ, 27 באפריל 2020, במעמד הנוכחים.

יריב בן דוד, שופט